

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies nonus et decimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1925

Vita S. Danielis Monachi In Perside

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72556)

A diem 20 octobris, annuntiatur Daniel e coenobio Ḥabšusiātā (1)? Coenobium quidem Habsusia-
tha, sive Scarabaeorum, arabice al-Ḥanāfēs (2),
locus est haud incelebris in finibus Mausilii; sed
S. Daniel qui videtur ei nomen indidisse (3) nihil
nobis aliud est quam umbra fugax. Nec nisi obiter
et dicis gratia hic mentio debetur Danieli Edes-
sae episcopo, quem in iustos suos rettulerunt Sy-
ri (4): quippe floruit everso iam regno Persarum
eiusque genuina historia non videtur tam por-
tentosa fabella aucta fuisse (5). De hac etiam silet
Vita S. Danielis de Galaš (6). Minime tandem
omnium a synaxarista aethiopico potuit hoc loco
significari Daniel abbas Scetensis, qui duobus
diebus interpositis, ad 16 chedar, ab eodem syna-
xarista proprio nomine et titulo salulatur, ad-
dita narratiuncula ex eius Vita (7). Haec enim
ut Coptis ita etiam Habessinīs probe nota erat (8);
neque in ea legitur Daniel in Persidem evagatus
esse, nedum Persarum regem ad Christum suis
prodigijs converlisse. Haecenus igitur coniecturam
omnes incassum decidunt.

in synaxario recitatur, Daniel noster, quisquis
ille fuit, personam gerit secundariam, et prope
ad extremum, quasi acta iam fabula supervenit.
Primas partes obtinet puer quem eius parentes, avari-
tati moti, mactare volebant, ut ex eius visceribus
remedium aegrolanti regi ministrarent. Haec
historia, in quam ipse Daniel aliunde inductus
videtur, haud obscuram similitudinem habet cum
Vita syriaca S. Silvestri papae, ubi Constantinus
rex, ut lepras suas abluat, ex infantium sanguine
balneum sibi parari iubet (9). Quod commen-
tum e fonte quodam syriaco repetendum esse periti
iudices existarunt (10). Syri pariter ingenium
prodit et syriaca exempla refert historia in qua
rex Persarum a monacho ad fidem christianam ad-
ductus legitur. Sed a quocumque demum excogitata
est, ex eodem argumento fluxit e quo interpolator
Vitae Silvestri tragoediam fecit. Itaque cum hac-
tenus videretur incognita, operae pretium duximus
eam in luce collocare, non maiore tamen quam
meretur apparatu et diligentia (11). Haec iam
satis de sancto, suspectissimo illo quidem, cuius
proprius locus erat inter praetermissos.

AUCTORE.
P. P.

videtur a
fraudatore
syro

conficta.

E.

B
historia 2. In ipsa narratiuncula quae ad eius laudem

(1) Anal. Boll., t. c., pp. 140, 166. — (2) Vide
JACUT'S Geographisches Wörterbuch, ed. F. WÜS-
TENFELD, t. II (Leipzig, 1867), p. 658. — (3) GRE-
GORII BARHEBRAEI Chronicon ecclesiasticum, ed.
I. B. ABBELOOS et Th. I. LAMY, t. III (Lovanii,
1877), p. 497. — (4) Vide Martyrologium Qennes-
rinense ad diem 28 aprilis, F. NAU, Patrologia
orientalis, t. XI, fasc. 1, p. 40 (cf. supra, p. 385),
et Slibam ad dies ianuarii 11, aprilis 28, iu-
nii 30. Anal. Boll., t. c., pp. 145, 152, 155,
172-173, 181, 187. — (5) Sedem Edessenam
obtinebat post annum Graecorum 952, Christi
640-641; MICHAEL SYRUS, lib. XI, c. 8; ed.
J. B. CHABOT, Chronique de Michel le Syrien,
t. IV, p. 420; cf. t. II, p. 429. Eum ab anno
665 ad 684 sedisse asserit Rubens Duval, His-
toire d'Édesse (Paris, 1892), p. 237; qui tamen
hoc legere non potuit apud auctores quos loc.
c. antestatur (cf. ibid., p. 240). Miraculum ab isto
Daniele patratum refert MICHAEL SYRUS, ibid.
CHABOT, op. c., t. IV, p. 420-21; t. II, p. 429. —
(6) Carptim ed. F. NAU, Revue de l'Orient chré-
tien, t. XV (1910), p. 60-62. — (7) ZOTEN-
BERG, Catalogue des manuscrits éthiopiens de
la bibliothèque Nationale (Paris, 1877), p. 163.
— (8) Vide BHO. 241, 243; De vita eius

exposuit L. CLUGNET, Bibliothèque hagiogra-
phique orientale (Paris, 1901), p. i-xxviii. —
(9) Apud ZACHARIAM RHETOREM, Historia ec-
clesiastica, l. I, c. 7; ed. E. W. BROOKS, in
Corpus scriptorum christianorum orientalium;
scriptores syri, textus, ser. tertia, t. V (1919),
p. 63-65. Idem argumentum metrica oratione
persecutus est Iacobus Sarugensis, BHO. 1070.
Vide A. L. FROTHINGHAM jr., L'Omelia di Giacomo
di Sarūg sul battesimo di Costantino imperatore,
in Atti della Reale Accademia dei Lincei, ser. 3,
Memorie, t. VIII (1883), p. 167-242. — (10) Vide
A. BAUMSTARK, Geschichte der syrischen Litera-
tur (Bonn, 1922), p. 97. Ipse vir acutissimus unus
L. Duchesne hanc fabellam in Oriente natam
putat; qui tamen pro teste antiquissimo habet
Moysen Chorenensem, cuius ementita auctoritas
nondum in suspicionem vocata fuerat. Étude
sur le Liber Pontificalis (Paris, 1877), p. 168.
De variis formis quas narratiuncula ista apud
Armenios induit, lege praesertim F. C. CONY-
BEARE, The Date of Moses of Khoren, in By-
zantinische Zeitschrift, t. X (1901), p. 490-97.
— (11) Vide quae ad Vitam S. Ascanafri anno-
tavimus, Comm. praev. num. 3, supra, p. 143.

F.

VITA S. DANIELIS MONACHI IN PERSIDE

E synaxario aethiopico (14 chedar) ad fidem codicis 126 bibliothecae Nationalis Parisiensis.

ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ አዕረፈ፡ አባ፡ ዳንኤ.
A ፡ ዘገብረ፡ ተአምረ፡ ለንጉሠ፡ ፋርስ¹፡ ወአእ
መኖ፡ በስመ፡ እግዚአን፡ ኢየሱስ፡ ክርስቶስ፡
ምክንያተ፡ አግግኖቲስ፡ እስመ፡ ዝንቲ፡ ንጉ-
ሠ፡ ፋርስ፡ ደወየ፡ ደጭ፡ ጸኑዕ፡ በውስተ፡
ክርሡ፡ ወስእኑ፡ ዐቃብዮን²፡ ሥራይ፡ ፈውሶ
ቶ፡ ወሀለወ፡ ለንጉሠ፡ ፋርስ፡ ዐቃቤ፡ ሥ-
ራይ፡ ጠቢብ፡ ወውአቲ፡ ስእን፡ ፈውሶቶ፡

1. Hoc item die requievit pater Daniel, qui mi-
racula patravit in rege Persidis, eumque addu-
xit ut crederet nomini domini nostri Iesu Christi
fidei auctori. Nemp rex iste Persidis gravi morbo
ventris laborabat, neque medici eum curare po-
terant. Erat autem regi Persidis medicus soller-
tissimus, qui (tamen) eum curare non potuit.
Cum igitur rex medicum occidere vellet, quod
ars (eius) medica deficeret, is eum callide allocu-

Rex
Persarum

Hebr. 12, 2.

1. —¹ ፋርስ፡ cod. —² ዐቃቤ፡ cod.
Novembris Tomus IV.

1. —¹ medicus cod.

VITA

ወሶበ : ፈቀደ : ንጉሥ : ቀተሎቶ : ለዐቃቤ :
 ሥራይ : በእንተ : ጎጠኦ : ፈውስ : ተናገር : በ
 ትምንዩንት : እንዘ : ይብል ፤ ጎሥሥ : አንጉሥ :
 ሕፃን : ወአገዝ : ከመ : ትእስር ፡ እሙ : ወ
 ይሕርዶ : አቡሁ : ወያምጽኤ : ለከ : ልቦ : ወሶ
 በ : በላዕከ ፡ ተሐዩ ፡ ዘንተ : ዘይቤ : እንዘ :
 ይሄሊ : ከመ : ንጉሥ : ይፈርህ : እምገብረ :
 ዝንቱ : ግብር ፡ ወንጉሥሰ : ወሀበ : ፲፻፩፡፭፡
 ወረቅ : ለወዓሊሁ : ከመ : ይጎሥሥ : እምሀገር :
 ወይሳዩጥ : ዘከመዝ : ሕፃን ፡ ወሀለዉ ፡ ው
 ስተ : ሀገር : ፪ንዳያን : ብእሲ : ምስለ : ብእሲ
 ቱ : ወሀለዎሙ : ፩ወልድ ፡ ወሶበ : ሰምዑ ፡
 ቃለ : አዋዲ : አስሐቶሙ : ናቅረ : ወርቅ : ወ
 ወሰዱ ፡ ወልዶሙ : ጎበ : ንጉሥ : እንዘ : ይ
 በኪ : ወይብል ፤ ተወክልኩ : ላዐለ : እግዚአ
 ብሔር : ዘፈጠረኒ : ወውእቱ : ያድጎኝ ።

B

ወእምዝ : አሠረቶ : እሙ : በጽጉዕ : ወመል
 ሐ : <አቡሁ : ¹> መጥባሕቶ : ከመ : ይጎርዶ :
 በቅድመ : ንጉሥ : ወመኳንንቲሁ ፡ ወአቃዕደወ :
 ሕፃን : አዕይንቲሁ : ውስተ : ሰማይ : ወተናገረ :
 በከናናሪሁ : እንበለ : ነቢብ ፡ ወወደዩ : እግዚአብ
 ሔር : ውስተ : ልበ : ንጉሥ : ርጎራኤ : ወአዘዘ :
 ንጉሥ : ከመ : ይናቅሕዎ : ወያምጽኤዎ : ጎቤሁ ፡
 ወይቤሎ ፡ ፤ ምንተ : ትቤ : አመ : አዕይንቲከ :
 አልዐልከ : ውስተ : ሰማይ ፡ ወይቤ : ሕፃን ፤ አ
 እግዚአብ : እምቦ : ዘተዐመፀ : ይብልሕዎ : አቡ
 ሁ : ወእሙ : ወለእመ : ጸንዓ : ግብር : ይባ
 ልሀዎ : ንጉሥ : ወመኳንንቲሁ ፡ አንሰ : ሶበ :
 ጎጣእኩ : መድኅኒተ : እምጎበ : ኩልክሙ ፡
 ሰአልኩ : ጎበ : እግዚአብሔር : ዘፈጠረኒ ፡ ወሰ
 ሚዎ : ንጉሥ : ቃሎ : መሐሮ : ወወሀበ : ፲፻፩
 ናረ : ወርቅ ፡ ወበእንተዝ : ፈቀደ : እግዚአብ
 ሔር : ይትግሀሎ ፡ ለንጉሥ : ወፈነወ : ሎቱ ፡

C

ዳንኤል፣ ከመ : ይፈውሶ : እምደቄሁ ፡ ወበጸ
 ሐ : ጎቤሁ : ገብረ : ተአምረ : ብዙኅ ፡ ወአእመ
 ና : ለንጉሥ : በስሙ ፡ ለእግዚእነ : ኢየሱስ ፡ ክር
 ስቶስ : ወፈወሶ : እምደቄሁ : ወአጥመቆ : ጥም
 ቀተ : ክርስቲና : ምስለ : ኩሉ ፡ ሰብእ ፡ ወእ
 ምዝ : ሐረ : አባ : ዳንኤል : ጎበ : ሀገሩ : ወ
 ነበረ : በተጋድሎ ፡ ብዙኅ ፡ ወአዕረፈ : በሰላም ።

tus est his verbis : « Quaere tibi, rex, infantem
 parvulum, et impera ut eius mater eum (vinculis)
 constringat, eumque iugulet eius pater, affe-
 rantque tibi cor illius : quod postquam devora-
 veris, convalesces. » Haec ille dixit, existimans
 regem timore prohibitum iri ne hoc ageret. Rex
 tamen satelliti suo mille denarios aureos dedit, ut
 eius modi infantulum in regione conquireret atque
 emeret. Erant autem in regione pauperes (duo),
 vir cum uxore, quibus filius unus erat. Qui cum
 praeconis vocem audivissent, auri cupiditate
 pellecti sunt, et ad regem filium suum adduxe-
 runt², plorantem et dicentem : « Deo confido,
 qui creavit me ; is me eripiet. »

ab infantis caede

2. Deinde (puerum) arte colligavit eius mater ;
 et < pater eius ¹ > cultrum suum edu-
 xit ut illum iugularet coram rege et principibus.
 Tum infans oculos in caelum arrexerat, et labiorum
 suorum (motu), sine voce, loqui coepit. Et mitiga-
 vit Deus animum regis ; iussitque rex (puerum) solvi
 et ad se adduci ; cui dixit² : « Quid est quod dicere
 volebas, cum oculos tuos sursum arrigeres ? »
 Dixit autem parvulus : « Domine, si contigit aliquem
 iniuria laedi, defendunt eum pater eius et mater.
 Quod si factu est huic (1) difficile, defendunt eum
 rex et principes eius. Ego vero cum apud vos omnes
 nulla mihi salus esset (2), Deum invocavi, qui creavit
 me. » Rex, cum eius dicta audivisset, eum misericordia
 complexus, mille denariis aureis donavit. Quapropter
 placuit Deo ut regi propitius esset ; itaque ad eum
 misit Danielem illum, qui ab eius morbo eum curaret.
 Is cum ad illum advenisset, miracula plurima
 patravit, perfecitque ut rex crederet nomini Domini
 nostri Iesu Christi, eum ab eius morbo sanavit, et cum
 universo (eius) populo baptismate christianorum baptiza-
 vit. Deinde abiit pater Daniel in regionem suam,
 ubi, multis laboribus exanclatis, in pace requievit.

miseratione deterritus,

a S. Daniele sanatur

et baptizatur.

³ ትስእሮ : cod. — ⁴ corr. ex በላዕከ : (lege : በላ
 ዕከ) — ⁵ ወሀለዉ : cod. — ⁶ ወወልዱ : cod.
 2. — ¹ Supplevim. e contextu. — ² ወይልዎ :
 cod. — ³ ይግሀሎ : cod.

² adduxit cod.
 2. — ¹ supplevim. e contextu. — ² dixerunt
 cod.

(1) Intellege : *malri*, nisi corrigendus est codex.
 — (2) In archetypo huius narrationis scrip-
 tum conieceris : *cum a vobis ipsis mihi perniciis immineret.*

